

[Rytter.]

fremsat en Udtalelse, som vi ikke var glade for, idet det blev pointeret, at det var 18 Aars Aldersgrænsen og kun den, som skulde kunne bevirke, at Anklagemyndigheden lod være at rejse Sag. Vi mente, at denne Aldersgrænse ikke burde være ene afgørende; det gav Ministeren ogsaa under Forhandlingen i Folketinget sin Tilslutning til, og det er nu yderligere blevet understreget i de Bemærkninger, der i Betænkningen er knyttet til § 10. Samtidig har Ministeren udtalt, at han vil paalægge Anklagemyndigheden at undlade Tiltale i visse Tilfælde, hvor det vilde virke ubilligt at drage vedkommende til Ansvar. Det betyder en Mildnelse af Lovens Bestemmelser, og man har derfor fra alle Sider ment, at man burde slaa sig Taals hermed.

Man vil formentlig huske, at baade det ærede Medlem Hr. Steincke, vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Lannung, og jeg mente, at § 12 var for mild, idet man ikke var sikker paa, at den vilde omfatte alle Tilfældene, og at uberegnelige Følger kom til at spille en stor Rolle. Man har imidlertid ikke under Forhandlingerne kunnet opnaa Ændringer paa dette Punkt, og vi maa da haabe, at Domstolene vil forma at anvende Bestemmelsen i den Aand, hvori den er givet, hvilket er nogenlunde overensstemmende med den almindelige Straffelovs Regler.

Endelig er der § 16. Ærede Medlemmer vil huske, at der her i Tinget blev gjort Indsigelse mod den sidste Sætning i første Stykke, hvor der er Tale om dem, der paa utilbørlig Vis har modarbejdet den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer, idet man mente, at Modstandsbevægelsen her stilledes i et Modsætningsforhold til den øvrige Del af Befolkningen, hvad der vilde være ubegrundet og uretfærdigt. Justitsministeren har imidlertid udtalt — hvad han ogsaa gjorde her i Tinget —, at Bestemmelsens Ord ikke havde noget saadant til Hensigt, men sigtede til det rent tekniske, at der havde været et vist Samarbejde med de engelske Myndigheders Organer her i Landet, hvorfor Ordene „den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer“ altsaa sigter særlig til de Organer, som ifølge derom truffen Aftale har samarbejdet med de forenede Nationers militære Myndigheder. Herefter kan Udvalget frafalde sit Ønske om Ændringer paa dette Punkt.

Hvad Spørgsmaalet om Dødsstraf angaar, er der et Mindretal, det ærede Med-

lem Fru Ingeborg Hansen, men det ærede Medlem vil selv motivere sit Standpunkt.

Samtidig vil jeg gerne referere Betænkningen over Forslag til Lov om Tiltæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v. At komme ind paa den lange Drøftelse, vi under første Behandling havde her, er der ingen Grund til. Jeg skal derfor fatte mig i Korthed. For at klargøre, hvilke Sager det er, der falder ind under Loven, udtales det i Bemærkningerne til § 1, at Behandling af Sager, der er rejst i Henhold til Borgerlig Straffelov mod en Person, der nu tiltales efter den her foreslaaede Lov, skal ske efter denne Lovs Bestemmelser. Ligeledes er det udtalt, at Regelen i Retsplejelovens § 925, der omhandler de saakaldte Tilstaaelsessager, ogsaa kan finde Anvendelse paa Sager efter denne Lov, hvis ellers Betingelserne er i Orden. Der er altsaa ikke Tale om nogen Ændring, men kun om en Klargørelse af Paragrafferne.

Et Spørgsmaal, som kom frem i Udvalget, og som der har været forhandlet med Justitsministeren om, er, hvorvidt Beskikkelsen af de Dommere, som den højtærede Justitsminister skal beskikke til Underret og Landsret, kan tilbagekaldes vilkaarligt, altsaa hvis Justitsministeren kommer i Tanker om, at han ønsker den tilbagekaldt for en enkelt Dommers Vedkommende og overgivet til en anden. Justitsministeren har været enig med Udvalget i, at det selvfølgelig ikke kan ske. De nævnte Beskikkelser er ikke tilbagekaldelige, medmindre det sker i Forbindelse med de paagældende Retters Afvikling.

Man har her i Tinget drøftet, hvorvidt der i de Domstole, som skal dømmes efter denne Lov, var en lille Rest af Begrebet Særdomstole, og efter min Mening er der en betydelig Rest, idet Justitsministeren faar Indflydelse baade paa Underretterne, Landsretterne og Ankenævnet og eventuelt tillige paa Sagens Genoptagelse. Vi har udtalt i Betænkningen, at der var nogen Stemning inden for Udvalget for en Ændring paa dette Punkt, men da vi ikke kunde faa Justitsministeren til at gaa med dertil, har vi frafaldet Ønsket derom, idet vi haaber, at Justitsministeren vil handle saadan, at der ikke bagefter kan opstaa Kritik, hverken mod Landet som saadant eller mod den højtærede Justitsminister selv.

Saa er der et Spørgsmaal, der baade har været fremme her i Tinget og blev